

Álom az államban, árverés avagy átverés Budakeszin

Hogyan lehet a termőföldet külföldi személyek részére átjázni? E kérdésre Budakeszin tudják a megoldást. A szántóföldre betéti társaságokat, különböző kft.-ket, rt.-ket kell bejegyeztetni, majd az önkormányzat segítségével – egy kis alamizsna megcsillogtatásával – még tovább bővíteni, mondjuk 200 hektáros területre, amit belterületté lehet nyilvánítani. Ettől kezdve szabad az út a szabadidőközpont építéséhez, amelyhez a kényelmesebb pihenés céljából luxuslakásokat is lehet társítani, s már kész is a külföldi tulajdonba került álompark.

A név is híven tükrözi az ördögi ötlet kigyalóinak lelkiállapotát, hiszen magyar bennszülöttnek valóban csak álom marad még az is, hogy erre a kamerákkal és fegyveres őrökkel védett földre a lábát betegy. De még álmodni sem álmodhat 450 négyzetméteres otthont magának, ahol a saját repülőterétől a levegőtisztító berendezésig minden adott, ahol megakadályozzák azt is, hogy a pórnép még akár csak tekintetét is ráemelje az itt élő luxuslakókra. Álom az államban.

A termőföld eltüntetésének ötlete már a rendszerváltozáskor is jó üzletnek bizonyult. Az uniós csatlakozás felvetésekor pedig egyenesen a gazdagodás egyik lehetséges forrásává vált.

Nem véletlen, hogy itt, Budakeszi külterületén is sok érdekes személy fordult meg ezen a ma már 200 hektárra felduzzasztott területen, amely, ha minden simán lezajlik – márpedig ki akadályozhatná meg? – néhány éven belül megszűnik magyar tulajdon lenni. S talán nem túlzás a helyi lokálpatrióták részéről a felvetés: az álmövölgy határán véget ér az országhatár is. Magyarország 93 ezer négyzetkilométeréből a Duna elterelése után újabb trükkökkel lehet ellopni az értékes földterületeket.

Budakeszin néhány héttel ezelőtt lakossági fórumot tartottak, ahol az egyik „bennszülött”, a szülőföldjéért aggódó Juhász István drámai hangú kiáltványt olvasott fel a megjelenteknek.

Hogy mi váltotta ki az indulatokat, amelyek miatt ma már aláírásgyűjtésbe fogtak a budakesziek, ennek hosszú a története. Kezdjük azzal, hogy kárpótlási törvény hatályba lépése előtt rendkívüli gyorsasággal adták oda az értékes földterületeket különféle kétes hírű vállalkozások vezetőinek, amelynek következménye a mai kusza állapot. Itt, Budakeszi határában vette meg lábát a Teleportként elhíresült részvénytársaság is, amelynek egyik szomorú hírnevét a csaknem kétegy milliárd forintnyi adósság felhalmozása mellett az adta, hogy a Boros Tamásként ismert vállalkozóval együtt felrobbantott Szabó Gábor ügyvéd intézte a cég sorsát. Az ő neve szerepel azokon az aktákon, ahol rendkívüli gyorsasággal elintézte Tompó Lászlónál, a földhivatal vezetőjénél, hogy a szántóföldet kivonhassák a művelési kötelezettség alól. A különböző jelzáloghitelekben is segédkezett, hiszen a Budapest Banktól a Postabankig több száz milliós jelzálogjogok kerültek a földterületre. A mai reális áron számított értéke sem haladja meg az egymilliárd forintot e földrésznél, érdekes módon mégis 1,72 milliárd forint jelzálogjogot tüntettek fel rajta. Legutóbb a CIB Bank neve szerepel a tulajdonlapon, a földterület pedig egy budaörsi lakos, Nyúl Sándorné nevére lett átíratva. A telekkönyvi kimutatás szerint nem egészen 600 millióért cserélt gazdát a föld, hogy az egymilliárd-százmilliós tartozást ki fedezi, ez legyen a bankárok kérdése. Az viszont a budakeszinek is szöveget ütött a fejükbe, hogy vajon a budaörsi fiatalasszony adozott-e ilyen összegű jövedelem után, ha ekkora földrészt tudott magának megvásárolni. Na de nem ez az egyetlen érdekes motívum itt. Az igazi haragot az váltotta ki Budakeszin, hogy a ma már Álomvölgyként hirdetett terület hat és fél hektárnyi részét teljesen törvényesen elárverezték, a kárpótlási je-

gyeket elszedték, s 84 jogosultnak papíron kijelölték a földeket. Amikor a földhivataltól a várva várt tulajdonjog bejegyzésére vártak, akkor derült ki, hogy ez a föld nem is a tulajdonosa a 84 családnak. A kárpótlási földalapba bevitt földre ugyanis a Földber Kft. neve lett néhány nappal a kárpótlásról szóló törvény hatálybalépése előtt bejegyezve. Így a károsultak több mint öt éve hiába kilincselnek segítségért, eddig mindenki csak a törvénysértést ismerte el, megoldást nem találtak a fura helyzetre.

A földalapról kivett földterület pedig külön történetet élt meg. A néhai Szabó Gábor által szervezett Teleport átkerült a Földberhez, majd Buda Novaként, később Dominium Növum-

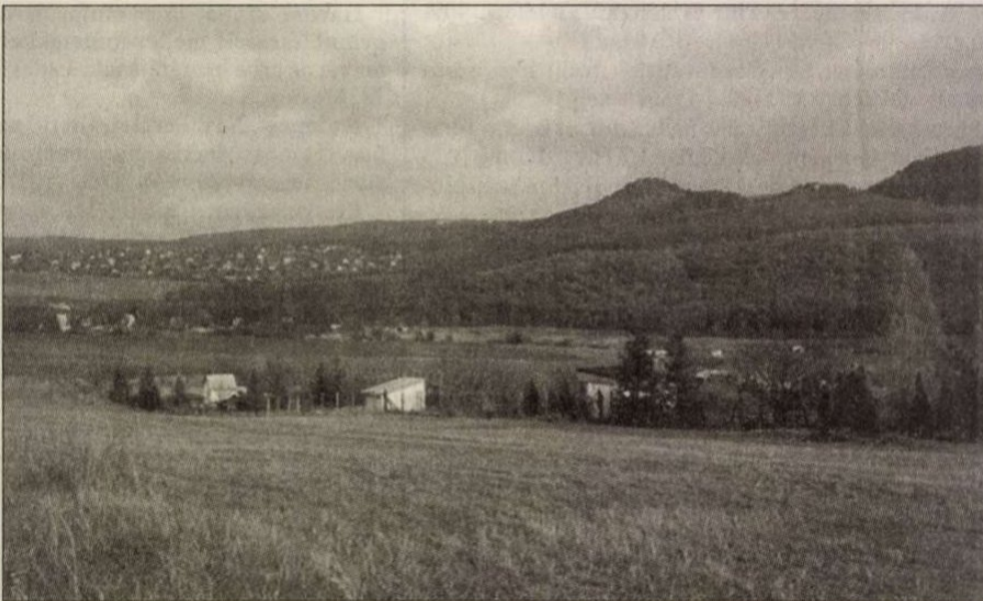
földterületet is, amelyek mögött szintén valamilyen csalafintaságot sejtjenek a belterületbe vonás és engedélyek fejében.

Az Álomvölgy kiötlése azért is érinti fájdalmasan a helyieket, mert a már tulajdonukba került kárpótlásért kapott földeknél is kisemmizték őket. Az eredeti földrendezési tervben 6-8 méter széles utakat jelöltek ki, amire azonban fölparcellázták a területet, négyméteresre szűkült az út. Megakadályozták ezzel a gépi művelés lehetőségét, s azt is, hogy később, az általános rendezési terv szerinti elképzelés alapján a belterületbe vonják és építhetők.

Úgy tűnik tehát, hogy Budakeszin csak a külföldieknek jut letelepedésre hely, az évszázadok óta itt élő családoknak pedig marad a költözködés. Ennek ma is vannak jelei, hiszen a fiatal családalapítók kénytelenek másutt lakást, földet venni, de nem egy vállalkozó is más megyébe települt át, mert számára nem jutott telephely, nincs építési telek. A város határában hiába húzódik egy egész lakóparknyi terület, azt nem akarják belterületté nyilvánítani, ellenben a szántó után négy kilométerrel elterülő földből lehet álompark, ide jöhetnek a külföldiek, tervek szerint legalább két-három ezren.

Felvetődött a Viking Golf Kft. sorsa is, ame-

lyet az ÁPV Rt. tartósbérletbe adott 40, 50, esetleg 90 évre, eléggé tisztázatlan körülmények között. A Viking tulajdonosainak csaknem fele információink szerint külföldi személy, ezért is aggódik a lakosság, hogy ez a terület nem kerül-e az Álomvölgy sorsára. Mivel a közelmúltban már előkerült egy újabb

Ez a föld ma még Budakeszié. De mi lesz holnap?

ként szerepelt a cégnyilvántartásban. Bekapcsolódott az Euróinvest Rt., majd az Üzlet 99 Szolgáltató és Kereskedelmi Bt., aztán a Viktor Kereskedelmi Kft., hogy végül is Álomvölgy Ingatlanforgalmazó Rt.-vé alakuljon. Természetesen szinte kivétel nélkül mindenütt a főváros XV. kerületének Szentmihályi út 131-es számú telephelye lett székhelyként feltüntetve. A tagok névsora is szinte megegyezik, legfeljebb aki egyiknél cégvezető lett, az másutt visszaminősült taggá. A részvényesek között pedig különböző, Cipruson, Liechtensteinben és más, adóeltüntetési államokban bejegyzett cégek és részvényesek jelentkeztek. Valamikor belép az ügyletbe a Co-Nexus, majd monacói és egyéb cégek jelennek meg. Abban az időben gyakran megfordult itt, Budakeszin Nikolits István, Suchman Tamás és más ismert politikus is.

A lakossági fórumon azért is volt parázs a hangulat, mert kiderült, hogy miközben a budakesziek arról tudtak: valamilyen megoldást találnak a kárpótlási ügyeik alapján nekik járó álomföldre, kiderült, hogy a polgármesteri hivatal vezetői már élénk tárgyalásokat, mi több, különböző megállapodásokat is kötöttek a luxuslakópark megépítésére. Miközben a törvény értelmében ez a természetvédelmi területnek számító földrészt egyszázalékos beépíthetőségű lehet, addig már szabadidőközponttá nyilvánítva tízszeres lékossá vált. Még korábban úgy tudták, hogy a Duna-Ipoly Nemzeti Park felügyelete alá tartozik, kiderült, hogy már nem. Hírét vették különböző zárt ajtó mögött folytatott egyezségekre is, ahol nem tudni, hogy hány milliós alkukról született elvi megállapodás. Tény, hogy ez a lakópark hihetetlenül mesés jövedelem eredményez valakiknek, mivel már ma is több milliárd forintnyi értékesítési árról beszélnek. Ezzel szemben a budakesziek szerint bagóért adják oda nemcsak a kárpótlási földalapról elvett részeket, hanem az önkormányzat által hitelből vásárolandó újabb 60 hektárnyi

A jelzőkarók még a nyolcméteres utat mutatják

rendezési terv, ahol a Viking is, mint luxusépület parkja szerepel. Természetesen hivatalosan ezt az értesülést mindenki cáfolja, a parcellázott föld térképe azonban elkészült. Arra sincs magyarázat, hogy vajon az önkormányzat miért kötött tartós bérleti szerződést az ÁPV Rt.-vel akkor, amikor már törvény tiltotta a földalapról történő kivonást, s vajon ez az öthektárnyi újabb földterület miként került szintén a Viking Kft.-hez. A lényeg az, hogy Budakeszin ma nagy a félelem. Elsősorban azért, mert nem tudják, hogy készült-e hatástanulmány az álomparkra vonatkozóan. Nem tudják, hogy mire számíthatnak, ha kiszúrják a szemüket néhány százmillió forinttal – nyolc évre elosztva –, miközben a város már minden tartalékot felélt. Nincs új úthálózati terv, nincs pénz új iskolára, miközben a megnövekedett átmenő forgalom miatt már szinte katasztrófálisak az állapotok Budakeszi utcáin. Nem tudják, hogy a Viking Golf Kft. területén található Nádas-tóval mi lesz, ha ez a természetvédelmi terület is beépítésre kerülne a titkos tervet szerint.

Félnek attól, hogy a város valamennyi felkelhető pénzét elveszi az Álomvölgy, elveszik a művelhető földeiket, miközben a várostól hermetikusan lezárt idegen övezet alakul ki, amely repülőterrel, autópályával és parkerdővel körbezártan uralná a legfrekvenciáltabb földrészt, ahová magyar ember talán még a lábát sem tehetné be. Nem tudják, miért kellett zárt ajtó mögött egyezkedni, miért most emlegeti a polgármester a népszavazást, miért nem akkor írták ki azt, amikor még semmi sem döntött. Miért folytatott négy-szemközti megbeszéléseket az álomvölgyesekkel, amit a falufórumon is a szemére vetettek, hiszen ilyen titkos alkuk a korrupció és a törvénytelen megalapítások. Nem tudni azt sem, hogy az önkormányzat miért nem tett semmit akkor, amikor a 8 méteres utak helyett 4 méteresre szűkítették a kárpótlási földeket, holott ez a terület a város vagyonát gyarapította volna. S vajon most, amikor a hivatalos dokumentumokon még mindig a kárpótlási jegyekkel megvásárolt szántóföldek szerepelnek, vajon milyen jogon lehetett tárgyalásokat kezdeményezni egy Álomvölgy kiépítésére. Ugyancsak sajnálatos, hogy a földhivatal, a város vezetése és az Álompark a kárpótlások háta mögött folytat tárgyalásokat a Miniszterelnöki Hivatallal is, holott 84 család sorsáról nélkülük nem szabadna dönteni.

A városért aggódók szerint valami nagy baj történt itt az utóbbi tíz évben, ha idáig sülyedhettek.

A felvetést Szemereki Zoltán polgármester határozottan visszautasította. A város sorsáról szólva pedig megerősítette: keresik a jogorvoslatot a tévesen árverezett kárpótlási földekre, mivel a város vezetése is szeretné, ha megfelelő cseretelkeket tudnának adni a 84 családnak. Az Álomvölgyről szólva elmondta: a város jövőjét szem előtt tartók közül már sokan átérzik azt a törekvést, amit a városvezetés is támogat: jelesül, hogy hosszú távú bevételeket biztosítsanak Budakeszi önkormányzatának. Véleménye szerint megfelelő jogi garanciákat dolgoztak és dolgoznak ki arra, hogy a luxuslakótelep a hozzá fűzött reményeket bevaltsa. Szerinte

néhány megkeseredett, a képviselő-testületből kikerült személy akadékoskodásánál többről nincs szó, a lakosság nagyobb része egyetért a fejlődéssel. Tud a népszavazás kezdeményezéséről, amelyről már a képviselő-testületben is szó volt. Még az is elképzelhető, hangsúlyozta, az önkormányzat fogja kiírni a népszavazást, hogy elejét vegyék a különböző politikai felhangoknak.

A lakossági fórumon nem úgy tűnt, mintha ilyen egyszerű és békés volna minden Budakeszin. Az ott felszóalók többsége azt mondta: „talpunk alól, fejünk fölül kiárusítják az anyaföldet, a légtérket”. Ha valóban minden ilyen egyszerű volna, miért a titkos alkuk, miért csak a kész tényekről értesülhet a lakosság. A korábbi tapasztalatok is azt sugallják, hogy legyenek óvatosság, mivel szinte már mindent eladtak, ami még eladható volt, ellenben csak az adósságot halmozták, nyereséget nem. Ha már a termőföldet is elveszik tőlük, vajon mi marad Budakeszin? Egyesek úgy látják, hogy a polgármestert egy álomvölgybeli felügyelőbizottsági tagsággal kenyeresték le, ezért nem hallgat a helyiek intó szavára. Szemereki Zoltán ezt úgy pontosította: az önkormányzat fog valakit delegálni, s ne gondolja senki, hogy potom tízezer forint tiszteletdíjért bárki is kockáztatna bármit.

Budakeszin azonban nem pottom tízezekekről van szó, hanem 200 hektárról, több milliárd forintnyi bevételről és az anyaföld kiárusításáról. Hogy kinek lesz igaza, ezt a jövő ügyis eldönti, csak nehogy keserű legyen az ébredés a mai álomból.

Rozgics Mária